

Με αφορμή τις πρόσφατες δηλώσεις Ματσούκη...

Του ΘΟΥΚΗ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ*

Η πρόσφατη αναφορά του ευρωβουλευτή κ. Ματσούκη στους συναδέλφους του Φιλελεύθερους ευρωβουλευτές, για τη δημιουργία δύο κρατών στη Κύπρο, θα έπρεπε για άλλη μια φορά να προβληματίσει, για τις αλλαγές, που χωρίς δυστυχώς να συνειδητοποιείται, φέρνει ο χρόνος. Όχι μόνο με τη δημιουργία μη αναστρέψιμων καταστάσεων αλλά και τις αλλαγές στις θεωρήσεις των ανθρώπων που δεν παραμένουν στατικές. Έτσι που κάτι, που σε κάποια χρονικά πλαίσια θεωρείται αδιανόητο και

έγκλημα καθοσιώσεως, με την πάροδο του χρόνου να θεωρείται φυσιολογικά συζητήσιμο και σε τελευταία ανάλυση αποδεκτό.

Χωρίς ασφαλώς να τηρούνται οι αναλογίες, φτάνει να θυμηθεί κάποιος την προ ετών έντονη αντίδραση στην αναφορά του κ. Κληρίδη στην

«Αργώ» σε διζωνική και τη μετέπειτα εξ' ανάγκης αποδοχή της. Έτσι, από την «ατόφια ένωση» έφτασε με την πάροδο του χρόνου η ε/κ πλευρά - η κοινή γνώμη για να ακριβολογούμε - να συζητά με άνεση χωρίς αναστολές και ανενδοίαστα το «τζιέινι ποτζίε τι εμείς ποδά». Το «τζιέινι» είναι βέβαια οι

Τ/κ συμπατριώτες - μαζί και οι ολοένα αυξανόμενοι έποικοι - με τους οποίους από το '68 συζητούμε για να βρούμε μια λύση στο κυπριακό πρόβλημα. Όσο για το «ποτζίε» για τις 167.000 εκτοπισμένους αλλά και αρκετούς άλλους, είναι οι τόποι που γεννηθήκαμε, οι τόποι με τα έντονα βιώματα και τις όμορφες αναμνήσεις, από τα πρώτα χρόνια της ζωής μας και που μέχρι της στιγμής παραμένουν ανεξίτηλες.

Και ενώ είμαστε ακόμα δεδηλωμένοι επίσημα εναντίον της διχοτόμησης και ενώ - ορθώς - αυτή η λέξη έχει γίνει ανάθεμα για την ε/κ πλευρά, είμαστε έτοιμοι να την προσπογράψουμε κάτω από το μανδύα του «ποτζίε» και του «ποδά».

Ο Νεοκυπριακός Σύνδεσμος δεν ανήκει σε αυτούς που από καθέδρας και χωρίς κόστος δίνουν μαθήματα πατριωτισμού. Αντίθετα, η σε ανύποπο χρόνο προσήλωσή του στην κυπριακή πατρίδα, την ενίσχυση του κυπριακού κράτους, την εποχή που εκλενάζοντο τα σύμβολα και οι θεσμοί του, και στην επαναπροσέγγιση των δύο μεγαλύτερων κοινοτήτων του λαού μας, όταν τα εκατέρωθεν στερεότυπα βρίσκονταν στο φόρτε τους και η επικοινωνία ήταν σχεδόν αδύνατη, είχαν ως αποτέλεσμα να κάψει τα δάκτυλα και να επισύρει τους πολλών λογίων μειωτικούς χαρακτηρισμούς των εθνικιστών.

Θέτει λοιπόν λογικά το ερώτημα ο Σύνδεσμος: Είναι ή δεν είναι διχοτόμηση το «τζιέινι ποτζίε τι εμείς ποδά»; Είναι ή δεν είναι

διχοτόμηση η απεμπόληση του βόρειου τμήματος της χώρας μας και η προσφορά του ως δώρο στην Τουρκία; Γιατί δεδομένης της πολιτικής αδυναμίας των τ/κ vis-a-vis της Τουρκίας, την οποίαν αδυναμία και διαρκώς αναμασούμε για να δικαιολογήσουμε την απουσία διαλόγου, δεν πρέπει να υπάρχουν αμφιβολίες για το τι θα γίνει το βόρειο μέρος της χώρας όταν θα πάρει τη μορφή χωριστού κράτους. Θά 'πρεπε μάλιστα να μας περνά από το μυαλό και το τι μπορεί να συμβεί και στο νότιο μέρος της χώρας, αν παρ' ελπίδα δεν μπορέσει τελικά να ενταχθεί στην Ε.Ε. η Τουρκία και παραμείνει ο τοπτηρητής των αμερικανικών αλλά και της επιδίωξης των δικών της συμφερόντων στην περιοχή...

Το αντίθετο διατεινόμαστε εμείς: Αν δεν γίνει «ποτζίε» το μέρος που κατέχει τώρα η Τουρκία αλλά μετασχηματιστεί στο ένα από τα δύο κρατίδια της μελλοντικής ομόσπονδης κυπριακής πολιτείας, θα εξακολουθήσουμε οι Κύπριοι να έχουμε δική μας ολόκληρη την πατρίδα μας. Ακόμα οι «τζιέινι» - οι Τ/κ - που δεν θα αποτελούν πια προτεκτοράτο της Τουρκίας γιατί θα είναι ομοσπονδιακά συνενωμένοι με τους Ε/κ, θα συνδιοικούν και θα αποτελούν ανάχωμα σε οποιαδήποτε μορφή επεκτατισμού και θέλουμε να πιστεύουμε, παράγοντα δημιουργίας μιας νέας υγιούς, πλουραλιστικής κυπριακής κοινωνίας. Με την προϋπόθεση βέβαια ότι διαθέτουμε και οι δύο πλευρές το απαραίτητο όραμα και

βούληση για διαβίωση σε μια συναινετική δημοκρατία, χωρίς την επανάληψη των λαθών του παρελθόντος.

Όμως κάτι τέτοιο εξυπακούει να αρχίσουμε να συνομιλούμε οι δύο κοινότητες, χωρίς προτάξεις και καχυποψία αλλά με τη συνειδητοποίηση ότι η Κύπρος είναι και των δύο κοινοτήτων η πατρίδα και μόνο με τη συνεργασία θα μπορέσουμε να την κρατήσουμε ενωμένη και για τους εαυτούς μας. Θα πρέπει ακόμη να αποσφύγγουμε τους μαζιμαλισμούς και να καταλάβουμε ότι σε πρώτο στάδιο θα πρέπει να συμφωνήσουμε για λιγότερα από ό,τι επιθυμούμε ή θεωρούμε δίκαιο, γιατί αυτό συνεπάγεται ο συμβιβασμός και για την ε/κ πλευρά η ήττα του '74.

Διαφορετικά, κάποια ώρα, όχι στο πολύ μακρινό μέλλον, θα συζητούμε επίσημα αυτό που ο κ. Ματσούκης ανέφερε πρόσφατα στους συναδέλφους του, του Ευρωκοινοβουλίου... Κατά τα άλλα, είναι αδιανόητο, κάτω από τον οποιονδήποτε μανδύα να συζητούμε την απεμπόληση μέρους της πατρίδας μας, προωθώντας την υλοποίηση του ονείρου του κ. Ντενκτάς, όταν οι Τ/κ διαφωνώντας προφανώς με τις επιλογές και τις επιδιώξεις του, τον έστειλαν στο σπίτι του. Λιγότερες πατριωτικές κορώνες και άγονη συνθηματολογία και περισσότερος πραγματισμός, θα βοηθήσουν προς την κατεύθυνση της λύσης...

* Πρόεδρος του Νεοκυπριακού Σύνδεσμου

Λιγότερες πατριωτικές κορώνες και άγονη συνθηματολογία και περισσότερος πραγματισμός θα βοηθήσουν προς την κατεύθυνση της λύσης